



הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430

טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il ¹

בבא מציעא דף ק.

ממון המוטל בספק, מה דינו?

אליבא דרבנן	אליבא דסומכוס		
המוציא מחברו ע"ה	לרבה בריה דרב הונא: יחלוקו ¹ לרבא: המוציא מחברו ע"ה	בברי וברי	
המוציא מחברו ע"ה	יחלוקו ²	בשמא ושמא	
המוציא מחברו ע"ה	המוציא מחברו ע"ה ³	בתובע שמא ונתבע ברי	
יחלוקו	חייב ⁴	לרב הונא ורב יהודה	בתובע ברי ונתבע שמא
המוציא מחברו ע"ה	יחלוקו	לרב נחמן ור' יוחנן	

בשביל מי מהני חזקה בגודרות ועבדים (היכא דאיכא דררא דממונא)? [תוד"ה וליחזי].

במוכר, ומי שהיה מוחזק תחילה ⁵	בלוקח, ומי שלא היה מוחזק תחילה		
הוי חזקה	הוי חזקה	כשהם טוענים ברי	
הוי חזקה	לא הוי חזקה	כשהם טוענים שמא	

מה הדין לסומכוס באופנים דלהלן? [תוד"ה הא ותוד"ה מן].

בקימא באגם - דאין חזקת ממון	בקימא ברשותו - דיש חזקת ממון		
יחלוקו	יחלוקו	כשהנתבע טוען שמא	
יחלוקו	יש חזקה - והמוציא מחברו ע"ה	כשהנתבע טוען ברי	

¹ חוץ מהיכא דיש על הנתבע שבועה דאורייתא (כגון במודה במקצת), שמשיעו התובע, והיכא שיש לנתבע חזקת ממון עם הטענת ברי, דאמרינן הממע"ה והנתבע פטור.

² חוץ מהיכא דיש על הנתבע שבועה דאורייתא, שמתוך שא"י לישבע משלם, והיכא שמסייע חזקת הגוף (כגון חזקה שלא נולדה) לנתבע, דמודה סומכוס בהא שהמע"ה (תד"ה הא מני).

³ ולכן אם המוכר טוען קטן מכרתי והלוקח אינו יודע, הממע"ה.

⁴ כמבואר לעיל (דף צז:).

⁵ וכתבו התוס' דאפי' אם היה מוחזק בולד רק בהיותו עובר, חשוב מוחזק מעיקרא להך דינא.



הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430

טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בבא מציעא דף ק:

"לוקח אומר עבד ושדה גדול מכרת, ומוכר אומר קטן מכרתי, ישבע המוכר" – מה הטענה?

גבי שדה	גבי עבד	
טוענו דמי שדה	טוענו דמי עבד ¹	לרב
טוענו עומרי שדה ³	טוענו כסות עבד ²	לשמואל
טוענו שדה ועומריה	טוענו עבד וכסותו	לרב הושעיא
טוענו שדה לבד ⁵	טוענו עבד לבד ⁴	לרב ששת

האם ענבים העומדות ליבצר כבצורות דמיין? [תוד"ה ואמר].

לענין שבועה	לענין שבת - לחייב התולשן	לענין בע"ח שלא יגבס ⁶	
כבצורות	לאו כבצורות	כבצורות	לר' מאיר
לאו כבצורות	לאו כבצורות	לתוס': כבצורות לר"ח: לאו כבצורות ⁷	לרבנן

¹ לרש"י (בד"ה דמי), טוען שמסרתי לך מעות לקנות בהם עבד (או שדה) גדול, ומודה לו במעות עבד (או שדה) קטן. ולתוס' (בד"ה דמי), מיירי שמכר לו עבד (או שדה) בדמים, ועדיין לא כתב השטר (ובמקום שכותבים שטר שאינו קונה בדמים עד שיכתב השטר, או שהתנו בפירוש שיוכלו לחזור עד שיכתבו שטר) וחזר בו המוכר, והויכוח כמה מעות מסר לו הלוקח שהמוכר צריך עכשיו להחזירם לו.

² והעמיד רב פפא שהויכוח על חתיכת בד גדול, האם מכר לו כולו או רק חלקו.

³ פירשו התוס' (בד"ה כסות) שמיירי שטוענו סכום העומרים הנמצאים בשדה גדולה או קטנה - ולא עומרים של שדה זו ממש, דא"כ מה שטענו לא הודה לו.

⁴ ואליבא דר"מ שנשבעים על העבדים, וכרבן גמליאל שטענו חיטים והודה לו בשעורים חייב שבועה, ובאופן שקטע את יד העבד הקטן שמודה לו בו, דלא הוי הילך.

⁵ וכגון שחפר בשדה הקטנה בורות, דלאו הילך הוא. ות"י זה נדחה, שמצינו לר"מ דס"ל אין נשבעים על הקרקעות. (מיהו ברש"י בעמוד א' בד"ה מודה נקט כרב ששת, ע"ש בהגהת הגר"א ובמהר"ם).

⁶ דהדין שאין בע"ח גובה ממטלטלין, ואם כבצורות דמי הויין כמטלטלין.

⁷ ואף שהגמרא בכתובות (ריש דף נא.) אמרה בסתמא שהעומד ליגוז כגוזו דמי לענין בעל חוב, אין מזה ראייה שגם רבנן מודים לר"מ בבע"ח, אלא סתמות הגמרא היא על פי מה דפסקינן להלכה בב"ק (דף נט:): כר' שמעון דפירות גמורים שלא נתלשו דינם כתלושים.